

Wõta ja loe!

№ 14. — 3. aastakäik.

Multimiljonärid.

Kuidas selleks saada?

Mõnda korda on ajalehtedes olnud kirjeldusi suurte rahakröösuste hülgawast elust, nende pillawast elulaadist ja austusest, mis neid ümbritseb. Kas pole see äratanud mõneski, eriti nooremais, seislushimulistes igatjust ka kord saada miljonite omanikuks. Kes surelikkudest ei tahaks kätta kõrgustippudel ja omandada kõike seda rikkust?!

Järjekordselt on reklaami tehtud igasugustele wõiduloosimistele, mis peaksid pakkuma võimalusi saada miljonilisi wõite. Wähejed said, suurem hulk pidid leppima pettumusega. Ei täitunud unistused.

„Olen miljonär“ ütles ewangelist James Lees ühel alliansis konwerentzil Tallinnas. „Kui mul ka sentigi taskus pole, olen siiski miljonär.“

Ja ta rõõmsast näost paistis, et see nii on. Olla miljonär sendita taskus on hoopis midagi iseäralikku.

Rikkust ei saa aina mõõta kullas. On wäärtusi, mis kaaluvad enam kui kuld. Ja on asju, mida ei saa kullaga, ka kogu maailma kulla tagawaradega osta ja omandada.

Rändur kõrwes oli eefinud mitmed päewad. Äretu kõrbe aigutas ümber, wõttes igasugused pääsmise lootused. Nälg waewas, janu piinas, kuumus kõrwetas. Seal komistab ta ühele kompsule. Rõõmus lootus läbibistab südant. „Leib!“ mõtleb ta. Kuid rõõm muutub pettumuseks ja nukralt tõukab ta ära selle paki — see olid waid kuld. Kuld — mis maksis ta siin äretus kõrwes!? Ta nõrkew hing wajas leiba ja wett.

Ei wõi kustutada rikkus maine me hinge nälga ja igawest janu me sees.

Rikas oli kuningas Taawet. Kuid ta laulab: „Otskui hirm kisen dab weejade järele, nii kisen dab mu hing sinu järele. — Mu hingel on janu Jumala järele, elawa Jumala järele!“ Laul 42:2—3.

Raha ei kustuta hinge nälga, e i a n n a r a h u. Miks on nii mitmed mitmekordsed miljonärid oma elu lõpetanud?

Rahaga ei saa lunastada oma patte, ega osta igawest elu.

„Ütski ei wõi wenda lunastada, ega Jumalale lunastamishinda ta eest anda. Ja nende hinge lunastamine on nii kallis, et see peab maha jääma igawesti...“ Laul 49:8—9.

Bimedal keskajal käis tulutoov äri katoliku kirikul, kes müüs inimestele raha eest andeks patte ja jagas õndsust. Ja leidus palju, kes töid kas või viimaseb weeringud, et osta omale sissepääsmist jumalariiki. Milline pettus!

Siin on rikkaimgi armetu ja waene selleks, et lunastada omale õndsust. Ainuke wara on — ta patud, mis koormana rõhuvad südant.

On waid üks wäärtus, mis Jumala ees maksab ja lepitust toob: Kristuse weri.

„Teid ei ole kaduwa asjadega, ei hõbeda ega kullaga lunastatud teie tühjast elust, mis teie olete wanemait õppinud, waid Kristuse, kui ühe ilmawigadeta ja puhta talle kalliwerega.“ 1. Peetr. 1:18—19.

Ei maksa õndsaksjaamiseks ka me head teod, ega omaõigus, millele mõnedki rajawad. On paremaid ja õigemaidki inimesi sinust olnud ja nad on siiski pidanud tulema kui pankrotis ja patused Jeesanda juure, et armu saada.

Kas pole see siis rikkus, kui keegi tohib läbi elada ja teada, et tal on pattude andeksandmine ja lunastus Kristuse were läbi?!

Ja siis weel igawene elu! Kõikide inimhingede salajane igastuste maa on see, kuid kes saawad kord sinna, kes päriwad selle?

Wastus: Kellel on Jeesus.

„Ja see on see tunnistus, et Jumal meile on igawese elu annud — ja seefama elu on tema Poja sees. Kellel Poeg on, sellel on elu, kellel Jumala Poega ei ole, sellel ei ole elu mitte.“ 1. Joh. 5:11—12.

Kõik need rikkused on saadawal Jeesuse Kristuse sees. Temas on rahu, andeksandmine ja igawene elu. Kui Jumal oma Poja saatis maailma, siis selleks, et waest pankrotis maailma päästa ja rikastada. Sellest rikkusest wõid sinagi osa saada, kui usus wõtad Jeesuse, kui isikliku Päästja oma südamesse. Oled siis õnnis elus ja surmas. Otsikili see waene, waene surija haige Londonis, keda üks jutlustaja läks külastama. Ta lamas maas õlgedel külmas, wiletsas toakeses. Tal polnud wooditki. Jutlustaja küsimusele: „Sõber, kas sul midagi waja lähed?“ wastas surija: „Ei, mul pole midagi waja — mul on Kristus.“ Kristus oli ta rikkus ka hädas, haiguses, surmas. Tal polnud muud enam waja, sest Kristus täitis ta tarbed. Ja pilk igawikku pöördud wõis ta juba paari tunni pärast lahkuda siit maailmast oma paranud kätte saama.

Õige ohwer.

Misjonär oli pidanud wabaõhu koosoleku. Koosoleku järel tuleb keegi indiaanlaste päalik ta juure ja palub, kas ta wõiks temaga seltsis minna koju poole, et talle kõneleda tähtsast asjast. Mees talutas seal juures toredat hobust.

„Teie sõnad tegid mind rahutuks“, ütles ta, „ja mina tulen ostma päästmist. Tahan teile anda selle eest selle hobuse.“

„Ei päästmist ei saa osta“, ütles misjonär. „See on Jumala waba, auline kink“. Sõnalausumata lühendindiaanlane noruspäi oma teed. Järgmisel päewal tuleb ta uuesti talutades nüüd käefõrwal oma kuueaastast poega.

„Annan teile oma esimese poja, kui Jumal annaks mulle andeks patud.“

Misjonär raputas pead ja ütles: „Andeksandmine on Jumala kink. Jumal ei nõua seesugust ohwrit.“

„Wõtke see kuld siis“ ütles indiaanlane ärewalt. „Wõtjin selle kaaja igaks juhuseks, et kui mu poeg ei ole wast küllalt wääriline nii talli kingi eest.“

„Pattude andeksandmine on kink, waba kink“, finnitab misjonär jälle — „kas te sellest weel aru ei saa?“

Kurwalt jäi mees seisma. Ta ei jaksanud mõista, et nii suuri andeid ei wõeta wastu. Warsti aga selgines siiski ta nägu, ta astus misjonäri ette, heitis põlwili, sirutas käe taewa poole ja ütles: „Mul pole enam midagi muud. Kas tahab suur Jumal wastu wõtta mind? Mina annan iseennast terwelt talle!“

Suure liigutusega ütles nüüd misjonär: „Jumala meelepäraline ohwer on murtud süda ja rõhutatud waim — seda ja Jumal ei põlga!“

Jumal tahab saada meie südant, meid endid ja kui seda talle anname, siis wõtab ta rõõmuga wastu seesuguse ohwri.

„Kaitille“.

Pidage meeles.

Jõud on wastastikus armastuses, nõrkus — wastastikus waenus. Ühine-
des armastuses me tõuseme, lahunedes waenus — langeme.

*

Juimehel, kes iseennast armastab, on see hea külg, et tal on wähe waenlasi.

Ainult leitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

34

Keede — wiies päew.

Peame weidi ruttama järgmise päewa kirjeldusega Robert Hardy elus.

Terwe linn jutustas järgmisel päewal ta õhtuse kõne üle. Mõned uskusid — ta on segajeks läinud. Teised uskusid, et tal on tõde, aga kui esimene mõju oli haigetunud, hakkasid nad teda armustama, et ta jarnast oluforda oli kasutanud jutlustamiseks. Weel mõned murdsid pead, millest see muutus ta juures oli tulnud, sest et ta teiseks meheks oli saanud, seda ei saanud keegi salata. Kui raske on inimestel mõista Jumala wäge omas südames.

Härra Hardy läks vaikelt oma ametisse, wäga wähe rahutust tundes waieluete pärast, mida ta oli efile kutsunud. Ta waid mõtles sellele, et tal ainult üks päewa järel on.

Ta weetis õhtupoolse aja kodus oma perekonna keskel ja ainult mõningad küllastamiised tattedasid seda perekondliku kooswiibimist. Peale teejoomist istusid nad kõik koos Klaara woodi juures. Ta elas, kuid oli ikka weel meelemärkuseta. Kui proua Hardy oli öelnud oma mehele sellest unest ja eelse päewa sündmusist, arwas Klaara äkki silmad ja ütles selge häälega:

„Jsa, mis päew on täna?“

Oli nagu oleks see hääl tulnud hanaast. Härra Hardy, istudes woodil, wastas rahulikult, kuigi ta süda sees floppis:

„Du reede õhtu, armas laps.“

Siis järgnes teine küsimus:

„Jsa, kui mitu päewa on sul weel?“

„Homme ja pühapäew.“

„Siis lähen ma sinuga,“ ütles tütar.

Silmad wajasid uuesti kinni ja nii jäi ta lamama nagu ennegi.

Oli wäga waike toas, kui lõpule jõudis Robert Hardy wiies päew.

(Järgneb.)

Oh Jeesus, su nimi on suur, See kuulutab armu ja päästmist,
Kõik wägi see wastu on aur; Ses leian ma warju ja kaitsemist.

See lõpmata rõõmustab mind, Et usus su poole wõin hoida.
Siin wäfind ja waewatud hing, Wõib rahu ja hingamist leida.

Oh tule ja waewatud hing, Siin patust ja koormast saad lahti,
Ta tahab ka trööstida sind Ja süüta su suitsewat tahi.

(Talle t. 18.)

Wiisil: Ma kumardan sind, armu wägi. P. 445.

Oh laulgem Jeesu armastusest, Kes risti surma kannatand, Ja meie hinged eksitusest, Ja põrgu piinast lunastand; See eest sull tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kumardame.

Oh seda ime armuleeki, Mis Jumal kannab südames! Ei seda kustuta' wõi keegi, Ei ükski wägi ilma sees, See eest sull tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kumardame.

(T. t. 171.)

Wiisil: Armas Jeesus, armastaja P. 294.

Jsa, ja, kes waatad taewast Alla oma laste peal', Sinu poole ilma waewast Tõuseb meie palwe hää!; Sinu ette kumardame, Kinnita me südamed! Põrmus endid alandame, Jeesu nimel kuule meid!

Sinu Waim me südant täitku Ikka uue wäega, Diget rada meile näitku Sinu jälgis kõndida. Anna ennast meile tunda, Õhuta meid armuga, Et me usk wõiks wilja kanda Sinu auks siin lõpmata.

(Talle t 504.)

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind 2 senti; 10 tähti — 15 senti. Ilmus 2×kuus. Maktab aastas 50 s., 1/2 a. 25 s., wälismaale 1 kr. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatmisjoni heaks, tellimisi ja kaastõid saata toimetaja aadressil P. Sink. — Pääkese 5—7, Tallinn.

„Külwaja“ (om. R. Kaups) trüff, Keilas 1934.